

at her kommer en rig Kirke og beder om at faa Andel, og at dette tilmed skulde ligge udenfor Lovens Hensigt.

Men jeg skal tage Frue Kirke for at vise, hvorledes det netop her godtgøres, at det er saa langt fra, at ved Loven om fælles Ligning maa Skatteyderne i andre Sogne, og fattige Sogne, bidrage til rige Kirker — hvad der er det ærede Medlems sædvanlige Paastand.

Af Ligningen i 1903 fik Frue Kirke 20,000 Kr. til det store Hovedstandsættelsesarbejde, der har været udført her. Af Kirkens egen Formue forbrugtes 40,000 Kr., og 33,000 Kr. dækkedes ved Laan. Disse 20,000 Kr. i 1903 skulde altsaa, hvis fælles Ligning ikke var gennemført, have været paalignet Frue Sogns Skatteydere. Men til at tilvejebringe disse 20,000 Kr., vilde en Ligning af 0,03 pCt. af Sogneboernes skattepligtige Indtægt have været tilstrækkelig. De maatte imidlertid deltage i Ligningen med den paa hele Staden hvilende pCt. det Aar af 0,20 pCt. og bidroge saaledes med 0,17 pCt. til de andre Sogne.

Og endnu meget stærkere viser dette Forhold sig ved de 5 paafølgende Aar, hvori den nu udløbende Lov har virket. I de 5 Aar har Frue Kirke modtaget af Ligningen i alt 13,833 Kr. Denne Sum vilde kunne dækkes ved en Ligning et eneste Aar paa 0,02 pCt., men Beboerne have hvert Aar med henholdsvis $\frac{1}{10}$, $\frac{1}{20}$, $\frac{1}{15}$, $\frac{4}{15}$ og $\frac{2}{25}$ pCt. deltaget i den almindelige Ligning og dermed væsentligt lettet, hvad man ellers i andre, fattige Sogne maatte have udredet i Henhold til den bestaaende Lovgivning.

Fulgte vi det ærede Medlem, at Frue Kirke skulde ikke med — at Frue Sogns Beboere skulde staa udenfor den almindelige Ligning — ja, saa var Følgen alene den, at dette Sogns Skatteydere kun fik en helt forsvindende Ligning, bleve omtrent fuldstændig fri, og saa blev der saa meget mere til Beboerne i de andre Sogne, medens de efter den bestaaende Ordning — og den her foreslaaede fortsatte — maa udrede samme Ligning som de øvrige Sognes Skatteydere, hvorved den langt overvejende Del af deres Bidrag gaar til de fattigere Sogne og dermed til betydelig Formindskelse af disses Ligning.

Det er forbavsende, at dette skulde være udemokratisk, og at det ærede Medlem vilde foretrække den anden Ordning. Til Oplysning om dette Forhold skal jeg endnu kun nævne, hvorhen Pengene ere gaaede

i de 5 Aar, hvori den nu udløbende Lov har været gældende.

De to store og velhavende Sogne herinde, Vor Frue og Holmens, have haft Brug for henholdsvis 13,833 Kr. og 17,000 Kr. af de i alt indkomne 425,000 Kr., hvoraf disse Sogne have udredet en saa væsentlig Part, idet begge ere særdeles velhavende.

Derimod har Trinitatis Sogn, der jo for største Delen er fattigt, faaet 50,000 Kr., Christians Sogn paa Christianshavn 104,000 Kr. — som dette Sogn altsaa efter den bestaaende Ligning ellers skulde have udredet selv — St. Johannes Sogn paa Nørrebro 45,000 Kr., St. Matthæus Sogn paa Vesterbro 36,000 Kr., Hellig Kors Sogn yderst paa Nørrebro 21,000 Kr. osv.

Ogsaa i den Henseende har det altsaa vist sig, at Loven har virket særdeles vel, virket saaledes, at Beboerne ude i de fattige Distrikter ere blevne væsentlig lettede i det Bidrag til deres Kirker, som ellers efter den bestaaende Lovgivning vilde være paalignet dem. At Summerne i sig selv ere blevne større ved Paaligningen, naar man ser tilbage fra 1888 og op til Nutiden, har jo allerede en ganske naturlig Forklaring i Byens betydelige Vækst. Det ærede Medlem gjorde en ret ejendommelig Anvendelse af dette Forhold. Havde man sagt det samme overfor et andet Forhold: Se, hvad Københavns Indkomstskat indbragte i de Aar, hvor Højre endnu sad alene i Københavns Kommunalbestyrelse, og hvad den indbringer nu i Aar! og man dertil vilde sige: Ja, denne Merudgift for Københavns Borgere er det, som disse have faaet ud af Systemskiftet indenfor Københavns Borgerrepræsentation! saa tror jeg, at det ærede Medlem selv vilde have indset det aldeles uholdbare og urimelige i denne Sammenligning.

Jeg skal slutte med at anbefale Forslaget til Tingets Velvillie. Det er altsaa en Ordning, der har været gældende fra 1888 helt op til nu, kun med et Par Aars Afbrydelse, en Afbrydelse, der ikke havde sin Grund i nogen som helst Meningsforskel om Loven, som den her foreligger, men alene i et andet Spørgsmaal om, hvorvidt Ligningen kunde anvendes ogsaa til Opførelse af ny Kirker.

Jensen-Sønderup: Efter den højt ærede Ministers ret udførlige Dokumentation af, hvorledes Venstres Stilling har været tidligere ved en lignende Sags Behandling, behøver jeg ikke at paavise, at